

Arrest

nr. 95 016 van 14 januari 2013
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Russische nationaliteit te zijn, op 11 oktober 2012 hebben ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 17 augustus 2012 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen ongegrond wordt verklaard en van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van diezelfde datum tot afgifte van bevelen om het grondgebied te verlaten (bijlagen 13).

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 7 december 2012, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 8 januari 2013.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. BEELEN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KALIN, die loco advocaat V. CHRISTIAENS verschijnt voor de verzoekende partijen en van advocaat E. MATTERNE, verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Verzoekers dienen op 16 maart 2012 een aanvraag in om machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet).

Op 17 augustus 2012 verklaart de gemachtigde van de bevoegde staatssecretaris deze aanvraag ongegrond.

Dit is de eerste bestreden beslissing waarvan de redengeving luidt:

“in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, zoals vervangen door Artikel 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen, aanvraag die door onze diensten ontvankelijk werd verklaard op 13.06.2012, deel ik u mee dat dit verzoek ongegrond is.

Redenen :

Het aangehaalde medisch probleem van D.A. kan niet worden weerhouden als grond om een verblijfsvergunning te bekomen in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, zoals vervangen door Art 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen.

De arts-attaché stelde in het medisch verslag (zie gesloten omslag) vast dat : “het in casu niet gaat om een ziekte zoals voorzien in §1, eerste lid van Artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 en die aanleiding kan geven tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk op grond van genoemd Artikel.”

Derhalve

1) kan uit het voorgelegd medische dossier niet worden afgeleid dat betrokkene lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt voor het leven of de fysieke integriteit, of

2) kan uit het voorgelegd medische dossier niet worden afgeleid dat betrokkene lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in het land van herkomst of het land waar de betrokkene gewoonlijk verblijft.

Bijgevolg is niet bewezen dat een terugkeer naar het land van herkomst of het land waar de betrokkene gewoonlijk verblijft een inbreuk uitmaakt op de Europese richtlijn 2004/83/EG, noch op het artikel 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (EVRM).”

Op dezelfde dag neemt de gemachtigde van de bevoegde staatssecretaris de beslissing tot het geven van bevelen om het grondgebied te verlaten onder de vorm van twee bijlagen 13.

Deze vormen de tweede en de derde bestreden beslissing.

2. Onderzoek van het beroep

2.1. In een eerste middel voeren verzoekers onder meer de schending aan van artikel 9ter van de vreemdelingenwet en van de materiële motiveringsplicht. Zij stellen dat eerste verzoeker aan een ernstige ziekte lijdt, wat werd gestaafd aan de hand van voorgelegde stukken en bijkomend kan worden gestaafd aan de hand van een uitgebreid medisch dossier dat zij toevoegen aan het verzoekschrift. Zij wijzen erop dat indien de arts van de verwerende partij meende dat de gegeven informatie onvoldoende was om de graad van ernst vast te stellen hij hieruit niet kan deduceren dat de graad onvoldoende ernstig is. Hij kon eerste verzoeker bijkomend onderzoeken hetzij advies inwinnen van de behandelende artsen van verzoekers. Een loutere beoordeling dat op grond van de voorgelegde stukken onvoldoende duidelijk is of een graad van ernst kan vastgesteld worden in overeenstemming met artikel 3 EVRM is te kort door de bocht en doorstaat de toets van de materiële motiveringsplicht niet, te meer in casu deze arts effectief kennis had van gespecialiseerde cardiologische en oftalmologische onderzoeken die eind 2011 gepland waren en hij zich er mee vergenoegt vast te stellen dat daar geen aanvullende stukken meer over werden voorgelegd. Indien de informatie ontoereikend was kon hij bijkomend informatie inwinnen. De facto is de eigenlijke beoordeling over de graad van ernst niet gebeurd.

2.2. De verwerende partij legt geen nota neer.

2.3. Waar de verzoekers de bestreden beslissing inhoudelijk bekritisieren voeren zij de schending aan van de materiële motiveringsplicht. Dit vergt in casu een onderzoek van de toepassing van artikel 9ter van de vreemdelingenwet.

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen is niet bevoegd om zijn beoordeling in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet onredelijk tot haar besluit is gekomen (cf. RvS 7 december 2001, nr. 101.624).

Uit het administratief dossier blijkt dat de verzoekers bij hun aanvraag medische attesten van 8 juni 2010 en van 22 december 2011 toevoegden waaruit blijkt dat eerste verzoeker kampte met tal van medische problemen waaronder klepinsufficiëntie, coronaire insufficiëntie, urologische problemen en oogproblemen. Uit een attest blijkt dat verzoeker niet kon vervoerd worden omwille van de cardiale behandeling. Uit het medisch verslag van de arts van de verwerende partij toegevoegd aan de bestreden beslissing en waarop de bestreden beslissing zich steunt blijkt dat deze wist dat er eind 2011 specialistische onderzoeken gepland waren.

Voorts blijkt dat de arts van de verwerende partij stelt:

“Verwijzend naar uw vraag voor advies kan ik u meedelen:

Verwijzend naar het medisch attest d.d. 08/06/2010 van dr. J. De Pauw, huisarts, blijkt dat betrokkene lijdt aan klepinsufficiëntie, coronaire insufficiëntie, hoge bloeddruk, slaapstoornissen, oogproblemen met gezichtsvermindering en urologische problematiek van de prostaat, waarvoor behandeling met Lorazepam (lorazepam = anxiolyticum/sedativum), Tamsulosine (tamsulosine = behandeling benigne prostaathypertrofie), Aspirine Cardio (acetylsalicylzuur = cardioprotectie) en Forzaten (olmesartan + amlodipine = antihypertensivum). Cardiologische en oftalmologische oppunstelling.

Verwijzend naar het medisch attest d.d. 22/12/2011 van dr. M. Tahmaseb, cardioloog, blijkt dat betrokkene niet kan vervoerd worden omwille van de cardiale behandeling.

Uit een studie van dit dossier blijkt dat deze 61-jarige man uit Rusland (Tsjetsjenië) lijdt aan klepinsufficiëntie, coronaire insufficiëntie, hoge bloeddruk, slaapstoornissen, oogproblemen met gezichtsvermindering en urologische problematiek van de prostaat, waarvoor medicamenteuze behandeling en specialistische onderzoeken. We kregen van betrokkene echter geen bijkomende informatie van de specialistische (cardiologische en oftalmologische) onderzoeken die eind 2011 gepland waren.

Dit medisch dossier laat niet toe het bestaan vast te stellen van een graad van ernst zoals vereist door artikel 3 van het Europees Verdrag van de Rechten van de Mens, zoals geïnterpreteerd door het Europees Hof van de Rechten van de Mens dat een aandoening eist die levensbedreigend is gezien de kritieke gezondheidstoestand of het zeer vergevorderd stadium van de ziekte. (EHRM 27 mei 2008, Grote Kamer, nr. 26565/05, N v. United Kingdom; EHRM 2 mei 1997, nr. 30240/96, D. v. United Kingdom.)

De in deze medische attesten beschreven aandoeningen kunnen niet beschouwd worden als direct levensbedreigende aandoeningen, daar er geen sprake is van kritieke gezondheidstoestand of een zeer ver gevorderd stadium van de ziekte.

Ik stel bijgevolg vast dat het in casu niet gaat om een ziekte zoals voorzien in §1, eerste lid van Artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 en die aanleiding kan geven tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk op grond van genoemd Artikel.

In de hoop u hiermee voldoende geïnformeerd te hebben, “

Samen met verzoekers dient de Raad vast te stellen dat deze motivering dubbelzinnig is. Uit de motieven blijkt dat uit de overweging dat geen bijkomende informatie werd overgemaakt over gespecialiseerde onderzoeken die eind 2011 gepland werden, de arts van de verwerende partij afleidt dat bijgevolg het medisch dossier niet toestaat een graad van ernst vast te stellen zoals vereist door artikel 9ter van de vreemdelingenwet terwijl de verwerende partij uit deze vaststellingen dan maar meteen deduceert dat het niet gaat om een ziekte zoals voorzien in artikel 9ter, §1, eerste lid van de vreemdelingenwet. Deze deductie klemt nog meer waar uit het voor het nemen van de bestreden beslissing overgelegde attest van 22 december 2011 meteen ook blijkt dat eerste verzoeker geen banale ziekte heeft en er aanvullend een medisch attest wordt voorgelegd, naast het standaard medisch getuigschrift van een specialist die meldt dat verzoeker niet kan vervoerd worden omwille van de cardiale behandeling. In het standaard medisch getuigschrift omschrijft de arts van verzoeker de behandeling als zijnde “levenslang”. Hartinfarct en hartinsufficiëntie zijn te verwachten bij stopzetting van de behandeling en de arts stelt dat dit slechts de belangrijkste pathologie betreft. Hij spreekt ook van urineretentie. Voorts blijkt uit het administratief dossier evenmin dat de verwerende partij enige poging heeft ondernomen om verzoekers te contacteren teneinde bijkomende informatie in te winnen indien nodig. Anderzijds blijkt evenmin uit de motieven van de bestreden beslissing en het gehechte verslag dat het ziektebeeld dermate duidelijk niet ernstig hetzij banaal was zodat geen bijkomende informatie nodig was. De motivering is dubbelzinnig.

Ten overvloede lijkt op het eerste gezicht de arts van de verwerende partij vast te stellen dat enkel een ziekte die levensbedreigend is of die een kritieke gezondheidstoestand hetzij een zeer vergevorderd stadium van de ziekte teweegbrengt in aanmerking komt voor het toekennen van een machtiging tot

verblijf in toepassing van artikel 9ter van de vreemdelingenwet. Verzoekers wijzen er bovendien terecht op dat zij in hun aanvraag de problematiek van geneeskundige zorgen in hun geboorteland omschreven.

De redenering van verzoekers dat de loutere beoordeling op grond van de voorgelegde stukken onvoldoende duidelijk is of een graad van ernst conform artikel 3 EVRM kan vastgesteld worden, te kort door de bocht is en de toetsing van de materiële motiveringsplicht niet doorstaat, is correct. De motivering is niet afdoend. In die mate is het onderdeel gegrond.

Aangezien de eventuele gegrondheid van de andere onderdelen van het middel niet tot een ruimere vernietiging kan leiden dienen deze niet te worden onderzocht (RvS 18 december 1990, nr. 36.050; RvS 24 oktober 2002, nr. 111.881).

Nu blijkt dat verweerder artikel 3 van het EVRM te beperkend heeft geïnterpreteerd, kan aangenomen worden dat verzoekers hun belang behouden bij hun beroep in zoverre het gericht is tegen de bevelen om het grondgebied te verlaten, te meer deze zijn genomen in uitvoering van de eerste bestreden beslissing.

Gelet op het feit dat in casu niet concreet werd nagegaan of de terugkeer van verzoekster een risico oplevert voor een vernederende behandeling in het geval er geen adequate behandeling voorhanden is, dienen deze bevelen mee vernietigd te worden.

3. Korte debatten

De verzoekende partijen hebben een gegrond middel aangevoerd dat leidt tot de nietigverklaring van de bestreden beslissingen. Er is grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, is zonder voorwerp.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 17 augustus 2012 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen ongegrond wordt verklaard en de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van diezelfde datum tot afgifte van bevelen om het grondgebied te verlaten (bijlagen 13) worden vernietigd.

Artikel 2

De vordering tot schorsing is zonder voorwerp.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op veertien januari tweeduizend dertien door:

mevr. M. BEELEN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. BEELEN